

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 37/17
Luxemburg, 4 aprilie 2017

Hotărârea în cauza C-544/15
Sahar Fahimian/Bundesrepublik Deutschland

Autoritățile naționale pot refuza, pentru motive de siguranță publică, să elibereze unei resortisante iranienne licențiată a unei universități care face obiectul unor măsuri restrictive o viză pentru studii într-un domeniu sensibil precum cel al securității tehnologiei informației

Deși autoritățile naționale dispun de o largă marjă de apreciere cu privire la existența unei amenințări la adresa siguranței publice, decizia de refuz trebuie totuși să fie corespunzător motivată

Doamna Sahar Fahimian, cetățean iranian, deține o diplomă de master în științe, specializarea tehnologia informațiilor, eliberată de Sharif University of Technology (Universitatea de tehnologie din Sharif) (Iran). Această universitate face obiectul unor măsuri restrictive din partea Uniunii Europene, din cauza sprijinului acordat guvernului Iranului, în special în domeniul militar.

În 2012, doamna Fahimian a obținut o bursă de doctorat din partea Center for Advanced Security Research Darmstadt (CASED) (Centrul de cercetare avansată în domeniul securității din Darmstadt) a Universității Tehnice din Darmstadt (Technische Universität Darmstadt, Germania) pentru a urma studii de doctorat acolo. Proiectul său de cercetare avea ca obiect securitatea sistemelor mobile, inclusiv detectarea intruziunilor asupra smartphone-urilor (telefoanelor inteligente), până la protocoalele de securitate. Doamna Fahimian a adresat apoi ambasadei germane la Teheran o cerere de viză pentru studii. Întrucât această viză i-a fost refuzată, ea a formulat o acțiune în fața Verwaltungsgericht Berlin (Tribunalul Administrativ din Berlin, Germania). Guvernul german justifică acest refuz prin temerea că cunoștințele pe care le-ar dobândi doamna Fahimian cu ocazia cercetărilor sale ar putea fi folosite ulterior în Iran în scopuri abuzive (precum obținerea de informații confidențiale din țările occidentale, în scopul represiunii interne sau, mai general, în legătură cu încălcări ale drepturilor omului).

În acest context Verwaltungsgericht Berlin solicită Curții de Justiție să interpreteze Directiva 2004/114 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii¹. Această directivă are ca scop promovarea Europei ca un centru mondial de excelență pentru studii și formare profesională favorizând mobilitatea studenților resortisanți ai unor țări terțe care doresc să meargă în Uniune în scopuri de educație. Totuși, pentru acordarea unei asemenea vize, directiva impune printre altele ca solicitantul să nu fie considerat ca reprezentând o amenințare la adresa siguranței publice. Verwaltungsgericht Berlin dorește să știe dacă, în mod concret, autoritățile naționale dispun de o largă marjă de apreciere (care nu ar putea face obiectul decât al unui control jurisdicțional limitat) pentru a stabili dacă solicitantul reprezintă o amenințare pentru siguranța publică și dacă autoritățile menționate sunt îndreptățite să refuze acordarea vizei în împrejurări precum cele în discuție în speță.

Prin hotărârea de astăzi, Curtea răspunde că autoritățile naționale dispun de o largă marjă de apreciere a faptelor pentru a verifica, în lumina ansamblului elementelor pertinente care caracterizează situația resortisantului unei țări terțe, care solicită o viză pentru studii, dacă acesta din urmă reprezintă o amenințare, chiar și potențială, la adresa siguranței publice.

¹ Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat (JO 2004, L 375, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 94).

În plus, directiva nu se opune ca o viză pentru studii să fie refuzată unui resortisant al unei țări terțe care (i) este licențiat al unei universități vizate de măsuri restrictive ale Uniunii (din cauza nivelului important al angajamentului acesteia pe lângă guvernul iranian, în domeniul militar sau în domenii asociate) și care (ii) intenționează să desfășoare, în statul membru respectiv, cercetări într-un domeniu sensibil pentru siguranța publică, dacă elementele de care dispun autoritățile naționale competente permit temerea că cunoștințele pe care le-ar putea dobândi această persoană cu ocazia cercetărilor sale ar putea fi ulterior utilizate în scopuri contrare siguranței publice. Curtea precizează în această privință că obținerea de informații confidențiale din țări occidentale, represiunea internă sau, mai general, încălcări ale drepturilor omului sunt scopuri contrare prezervării siguranței publice.

În aceste condiții, Verwaltungsgericht Berlin va trebui să verifice dacă decizia de refuz opusă doamnei Fahimian se întemeiază pe motive corespunzător justificate și pe o bază factuală suficient de solidă.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708